

*Um noi ferm
com jo*

HANS WILHELM

Copyright: Hans Wilhelm, Inc.

*Um noi ferm
com jo*

*Um noi ferm
com jo*

HANS WILHELM

EDITORIAL JOVENTUT • BARCELONA

Aquesta història és sobre un nen
que tothom creia que era molt ferm i valent.
Aquest nen era jo.

Sabia com fer dibuixos
molt grans.

Em raspallava les dents
tres vegades al dia.

I tenia amics amb qui jugar.

Els meus pares sovint em deixaven sol.
Pensaven que jo era un noi ferm i valent.
Però això només era per fora.
En realitat, ells no em coneixien.

Ningú sabia com era jo realment per dins.
Ningú, excepte la meva àvia.
Ella volia saber com em sentia.
—Què et passa? —em preguntava.
I jo li explicava tot:
que havia passat por a les fosques,
o que m'ho havia passat molt malament
quan vaig perdre la pilota.

M'agradava parlar amb l'àvia.
Sempre m'escoltava. Li ho podia
explicar tot.
L'àvia era l'única persona
a qui deixava que m'abracés.

Un dia se'n va anar de viatge.
Però abans de marxar em va fer
un regal molt especial.

Era un ós de drap!

—Oh, no! —va dir el pare—. És massa gran per tenir un ós!

—És veritat —va dir la mare, movent el cap—. No jugarà amb l'ós. Ja té un ordinador.

«Quin regal tan estrany per a un noi assenyat com jo», vaig pensar.

—Què dieu? —replicà l'àvia—. Ningú no és massa gran per tenir un ós de drap!

Li farà companyia mentre seré fora.

Vaig tornar a mirar-me l'ós,

i vaig decidir que m'agradava, sense el llaç, és clar!

Era dolç i suau,
i m'agradava abraçar-lo.

L'agafava moltes vegades,
quan estava segur que ningú em veia.

Però quan la mare m'endrecava
l'habitació, posava l'osset
al capdamunt de l'armari.
—Quin acudit va tenir
l'àvia! Ets massa gran
per jugar amb un ós!
—insistia la mare.

Però quan la mare se n'anava,
jo el tornava a baixar.

Els grans pensen que és divertit
ser un nen, però no sempre és així.
I d'això parlava a l'osset de drap,
abans de posar-nos a dormir.
L'osset era l'únic que sabia
com em sentia jo.

L'osset m'entenia quan li explicava...

... que no m'agradava estar sol a les fosques.

L'ós sabia que m'espantava la idea
de no tenir mai un amic de veritat...

... o de no agradar els altres nois
i ser la riota de tots els meus companys.

Tenia por que em triessin l'últim a l'hora de jugar a pilota...

... o que els meus pares em renyessin davant dels meus amics.

L'ós sabia com
em sentia quan
els meus pares
es barallaven...

... o quan no es
dirigien la paraula.

L'osset també sabia la por que em feia
que la mare em deixés i que no tornés mai més!
Sabia que era una estúpidesa,
però a vegades no ho podia evitar.

Jo explicava a l'osset aquests
i altres secrets.
Això ens feia sentir molt més bé.
Al final, ens adormíem tots dos.

Al matí, les coses no em semblaven tan malament. Tornava a ser aquell noi tan ferm i valent que tothom pensava que jo era.

Seria un noi ben ferm i valent fins que, és clar...,

... la meva àvia tornaria.
Que feliç seria aleshores!
Seria feliç per dintre i per fora!

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresos la reprografia i el tractament informàtic i la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics, resta rigorosament prohibida sense l'autorització escrita dels titulars del copyright, i estarà sotmesa a les sancions establertes per la Llei.

Titol original: A COOL KID - LIKE ME!

© 1990, Hans Wilhelm, Inc.

Aquesta traducció ha estat publicada per acord amb
Crown Publishers, Inc., New York, N. Y.

© de la traducció catalana:

Editorial Juventud, Barcelona, 1992

Traducció de Pilar Garriga

Primera edició, març de 1992

Dipòsit Legal: B. 1008-1992

ISBN 84-261-2658-8

Núm. d'edició d'E.J.: 8.659

Imprès a Espanya - Printed in Spain

T.G. Hostench, S.A. Barcelona